

7 To 80/2014

KRAJSKÝ SOUD V HRADCI KRÁLOVÉ	
DOŠLO osobně - poslou hod.
17 -10- 2014	
..... krát příloh
..... kolký	HLOUŠKOVA

U s n e s e n í

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 10. října 2014 stížnost odsouzeného **Vlastimila Pechance**, nar., proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. září 2014 č. j. 6 T 1/2002-1007 a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 149 odst. 1 tr. ř. se z podnětu podané stížnosti napadené usnesení **z r u š u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 9. 2014 č. j. 6 T 1/2002-1007 bylo rozhodnuto tak, že podle § 81 odst. 3 per analogiam tr. ř. se ničí 1 ks nože s černou rukojetí o celkové délce 17,3 cm.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený Vlastimil Pechanec prostřednictvím svého obhájce řádně a včas stížnost, kterou odůvodnil tím, že nůž, na němž mohou být dosud biologické stopy, je důležitým důkazem a stěžovatel má v úmyslu nechat jej podrobit znaleckému zkoumání, jehož výsledek míní použít jako podklad pro případný návrh na obnovu řízení. Zničení nože by takovému postupu zabránilo a zbavilo by tak odsouzeného jedné z klíčových možností, jak prokázat svou nevinu. Nelze proto dovozovat, že nůž je věcí bezcennou, která by mohla být bez újmy stranám i veřejnému zájmu zničena. Závěrem stěžovatel navrhl, aby soud druhého stupně napadené usnesení zrušil.

Vrchní soud v Praze z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst.1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Podle § 81 odst. 3 tr. ř. ve spojení s odst. 1 tr. ř. jestliže byla obviněným vydána nebo mu odňata věc, kterou získal nebo pravděpodobně získal trestným činem, a jde-li o věc bezcennou, lze ji zničit i bez předchozího vyhlášení popisu.

V tomto ustanovení odstavce třetího se předpokládá situace, že a) doličná věc je bezcenná, b) doličná věc byla obviněným vydána nebo mu byla odňata, c) není známa osoba nebo pobyt poškozeného a d) podle § 9 odst. 1 tr. ř. příslušný orgán (uvedený v odstavci 4 § 81) usoudil, že věc obviněný získal nebo pravděpodobně získal trestnou činností.

Jak je patrné v projednávané věci, podmínky pro zničení věci splněny evidentně nejsou (a to ani per analogiam), neboť primárně (minimálně) je zřejmé, že odsouzený Vlastimil Pechanec předmětný nůž nezískal, a to ani pravděpodobně, trestnou činností. Diskutabilním přitom zůstává i splnění dalších předpokladů. Napadené usnesení tak nemá oporu v samotném trestním řádu, a proto nezbylo, než jej jako nezákonné zrušit.

Na podporu tohoto postupu ale zejm. k argumentaci uplatněné ve stížnosti, již bylo nicméně v podstatě vyhověno, pokládá soud druhého stupně za potřebné k dalšímu řízení vzpomenout zásadní okolnosti týkající se tohoto nože – doličné věci.

Nůž s černou rukojetí o celkové délce 17,3 cm, jenž měl být podle napadeného usnesení zničen, byl nalezen při ohledání místa činu dne 21. 7. 2001 na dvoře hotelu Národní dům ve Svitavách (viz foto na č. 1. 337 spisu). Z tohoto nože byly technikem OŘP m. j. zajištěny dvě biologické stopy – tampón s červenou a hnědou hmotou – stěr z čepele nože.

Odbor kriminalistické techniky a expertiz Policie ČR Správy Východočeského kraje ve znaleckém posudku (biologické expertize) stanovil, že z obou dvou zajištěných biologických stop nebyla získána lidsky specifická DNA (srov. č. 1. 139 spisu).

Zůstává proto otázkou, zda za takové situace je na místě podrobit předmětný nůž znovu odbornému zkoumání. S ohledem na presentovaný postoj obhajoby však spolehlivě uzavřít, že tato věc doličná už není k dalšímu řízení třeba a že by ohledně ní mohlo být případně postupováno podle § 80 odst. 1 tr. ř., dle názoru stížnostního soudu v současné době ještě nelze. I to ve svém výsledku podporuje odůvodněnost samotného výroku o zrušení napadeného usnesení.

Pro úplnost je možno krajskému soudu vytknout, že napadené usnesení nedoručil zplnomocněnému obhájci odsouzeného (viz plná moc ze dne 21. resp. 29. 8. 2014 na č.l. 1006 spisu, doručená nalézacímu soudu dne 10. 9. 2014), toto pochybení však napravil stížnostní soud, když předmětné usnesení zaslal obhájci do datové schránky, přičemž z posloupnosti jednotlivých úkonů ve věci učiněných je zřejmé, že obhájce byl s tímto usnesením neoficiálně obeznámen již v době podání stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 10. října 2014

Předseda senátu :
JUDr. Martin Zelenka, v. r.

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Urbánková

